

Sygn. akt VU 517/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku R. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 2 kwietnia 2015r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 517/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 kwietnia 2015 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił R. W. (1) prawa do emerytury, z uwagi na brak 15- letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca R. W. (1) wniósł w dniu 29 kwietnia 2015 roku od decyzji powyższej odwołanie, wnosząc o jej zmianę, poprzez zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia na stanowisku zbrojarza i piekarza.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. podniósł, że ubezpieczony pomimo spełnienia pozostałych przesłanek niezbędnych do uzyskania prawa do wnioskowanego świadczenia na dzień 1 stycznia 1999 roku. nie udowodnił wymaganego przepisami stażu pracy w warunkach szczególnych.

Pismem z dnia 30 czerwca 2016 roku. pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował, że skarżący wnosi o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach następujących okresów:

- od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w (...) S.A. na stanowisku robotnika budowlanego.
- od dnia 10 czerwca 1977 roku do dnia 17 grudnia 1977 roku z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) w S. na stanowisku zbrojarza.
- od dnia 28 maja 1985 roku do dnia 28 lutego 1988 roku z tytułu zatrudnienia w (...) na stanowisku zbrojarza,

- od dnia 15 kwietnia 1991 roku do dnia 13 lipca 1992 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. na stanowisku zbrojarza.
- od dnia 1 czerwca 1995 roku do dnia 31 sierpnia 1995 roku z tytułu zatrudnienia w Piekarni (...) na stanowisku piekarza.
- od dnia 1 września 1995 roku do dnia 2 grudnia 1995 roku z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowo Handlowym „J.” na stanowisku piekarza,
- od dnia 1 marca 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku zbrojarza.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. W. (1), urodzony w dniu (...), złożył w dniu 20 grudnia 2013 roku wniosek o przyznanie emerytury. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego {dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych}.

Skarżący udowodnił staż pracy wynoszący 26 lat, 9 miesięcy i 5 dni. Do okresu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył skarżącemu okres wynoszący 10 lat, 2 miesiące i 23 dni. Są to następujące okresy zatrudnienia:

- od dnia 1 lipca 1971 roku do dnia 22 kwietnia 1972 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w G. na stanowisku piekarza.
- od dnia 9 maja 1975 roku do dnia 15 maja 1977 roku z tytułu zatrudnienia we (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) we W. na stanowisku zbrojarza,
- od dnia 21 grudnia 1977 roku do dnia 14 września 1980 roku. od dnia 17 lutego 1983 roku do dnia 27 maja 1985 roku oraz od dnia 20 grudnia 1987 roku do dnia 6 maja 1990 roku z tytułu zatrudnienia we Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w B. na stanowisku zbrojarza.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył następujących okresów:

- od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w^F (...) S.A. na stanowisku robotnika budowlanego ze względu na podanie w świadectwie pracy wykonywania prac w szczególnych warunkach stanowiska pracy niezgodnie z przepisami resortowymi,
- od dnia 10 czerwca 1977 roku do dnia 17 grudnia 1977 roku z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usług (...) w S. na stanowisku zbrojarza, od dnia 28 maja 1985 roku do dnia 28 lutego 1988 roku z tytułu zatrudnienia w „E. - Ł.” na stanowisku zbrojarza oraz - od dnia 1 czerwca 1995 roku do dnia 31 sierpnia 1995 roku z tytułu zatrudnienia w Piekarni (...) na stanowisku piekarza ze względu na brak świadectw pracy w warunkach szczególnych (dowód: decyzja z

?

dnia 2 kwietnia 2015 roku k. 175 akt emerytalnych, odpowiedź na odwołanie, k. 5-7 akt sprawy).

W okresie od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w (...) S.A. na stanowisku robotnika budowlanego. Pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazując, iż skarżący był zatrudniony na stanowisku robotnika budowlanego. W wyżej wymienionym przedsiębiorstwie wnioskodawca wykonywał prace zbrojarskie przy pomocy giętarek ręcznych. Nadto dźwigał elementy, które ważyły około 150 kilogramów (dowód: kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej, k. 48 - k. 51 akt sprawy, świadectwo pracy z dnia 3 maja 1975 roku. k. 9 akt o kapitał początkowy, świadectwo wykonywania

prac w szczególnych warunkach, k. 80, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 10:35 do minuty 15:28, protokół z rozprawy z dnia 21 lipca 2016 roku. k. 82v akt sprawy).

W okresie od dnia 10 czerwca 1977 roku do dnia 17 grudnia 1977 roku skarżący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usług (...) w S. na stanowisku zbrojarza. Obowiązki skarżącego polegały na cięciu elementów metalowych, np. prętów za pomocą 5 mm gilotyny ręcznej. Wnioskodawca miał swój blat, przy którym łączył drut zbrojeniowy, przygotowywał elementy konstrukcji, wyginał ręcznie drut na strzemiona, a następnie ładował na samochód elementy, które były rozwożone na budowę. W wyżej wymienionym Przedsiębiorstwie było kilka stanowisk spawalniczych i zbrojarskich, które nie były one od siebie oddzielone. Wnioskodawca dźwigał gotowe elementy i przenosił je na samochody ciężarowe. Prace były wykonywane na zewnątrz, a na stanowisku pracy panował hałas (dowód: karta obiegowa zmiany, k. 20, k.21, umowa o pracę z dnia 10 czerwca 1977 roku, k. 22, umowa o pracę z dnia 25 czerwca 1977 roku, k. 23, zeznania świadka R. W. (2), nagranie od minuty 7:35 do minuty 17:18, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 39:04 do minuty 41:09 protokół z rozprawy z dnia 20 czerwca 2016 roku, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 39:04 do minuty 41:09, k. 66v akt sprawy, świadectwo pracy z dnia 17 grudnia 1977 roku, k. 13 akt o kapitał początkowy.)

W okresie od dnia 28 maja 1985 roku do dnia 28 lutego 1988 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładzie Produkcji i Usług (...) z siedzibą w Ł. na stanowisku zbrojarza. Pracodawca delegował skarżącego do wykonywania obowiązków na

budowie eksportowej w ZSRR. Następca prawny pracodawcy wnioskodawcy odmówił wystawienia świadectwa pracy w warunkach szczególnych, albowiem skarżący nie wykonywał prac betoniarskich, a jedynie prace zbrojarskie (dowód: świadectwo pracy z dnia 28 stycznia 2002 roku, k. 22, pismo pracodawcy z dnia 22 marca 1994 roku, k. 132 akt emerytalnych, świadectwo pracy z dnia 10 marca 1999 roku, k. 26, umowa o pracę z dnia 28 maja 1985 roku, k. 28, umowa o pracę na budowie z dnia 8 lipca 1985 roku, k. 29, umowa o pracę na budowie z dnia 6 marca 1986 roku, k. 30, aneks do umowy o pracę, k. 31-35,

zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 42:04 do minuty 45:04, protokół z rozprawy z dnia 20 czerwca 2016 roku, k. 67v akt sprawy).

W okresie od dnia 15 kwietnia 1991 roku do dnia 13 lipca 1992 roku skarżący był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. na stanowisku zbrojarza. W okresie od dnia 15 kwietnia 1992 roku do dnia 13 lipca 1992 roku pracownik przebywał na kontrakcie realizowanym w Niemczech. Skarżący zajmował się rozkładaniem zbrojenia. Musiał przygotowywać elementy zbrojenia, rozłożyć je, powiązać, a następnie dociąć na wymiar przy użyciu gilotyny elektrycznej. Przenoszone przez skarżącego elementy były ciężkie, a na hali panował kurz, zapylenie i hałas. Praca świadczona w Niemczech była pracą tożsamą z wykonywaną w kraju (dowód: świadectwo pracy z dnia 27 sierpnia 1992 roku, k. 25-26 akt o kapitał początkowy, zeznania świadka Z. B., nagranie od minuty 20:58 do minuty 28:13, protokół z rozprawy z dnia 20 czerwca 2016 roku, k. 67 akt sprawy).

W okresie od dnia 1 czerwca 1995 roku do dnia 31 sierpnia 1995 roku wnioskodawca był zatrudniony w Piekarni (...) z siedzibą w B. na stanowisku piekarza. W piekarni znajdowały się dwa gazowe piece chlebowe. Przy każdym piecu były umiejscowione wyciągi. Skarżący pracował przy obsłudze pieca, a także przy stole, gdzie przygotowywał pieczywo. Pracownicy wykonywali swe obowiązki w odzieży ochronnej. (dowód: świadectwo) pracy z dnia 2 września 1995 roku, k. 33 akt o kapitał początkowy, zeznania świadka S. O., nagranie od minuty 6:19 do minuty 10:33, protokół z rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 roku, k. 42v akt sprawy)

W okresie od dnia 1 września 1995 roku do dnia 2 grudnia 1995 roku wnioskodawca zajmował stanowisko piekarza w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowo Handlowym „J.” z siedzibą w B. (dowód: świadectwo pracy z dnia 2 grudnia 1995 roku, k.

35 akt o kapitał początkowy, zeznania świadka P. S. (1), nagranie od minuty 33:24 do minuty 35:43, protokół z rozprawy z dnia 20 czerwca 2016 roku, k. 67v akt sprawy).

W okresie od dnia 1 marca 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca zajmował stanowisko zbrojarza w Przedsiębiorstwie (...) „(...)” z siedzibą w B.. Skarżący ciął druty przy pomocy szlifierki elektrycznej. Następnie wykonywał wiązanie belek, to jest wiązał drut zbrojeniowy ręcznie przy pomocy drutu wiązałkowego. W dalszej kolejności przenosił i ładował na samochody gotowe elementy zbrojeniowe, których waga wynosiła od 100 do 150 kilogramów (dowód: świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 1998 roku, k. 37 akt o kapitał początkowy, zeznania świadka R. W. (3), nagranie od minuty 17:18 do minuty 20:58. zeznania świadka P. S. (2), nagranie od minuty 28:53 do minuty 32:23, zeznania wnioskodawcy, nagranie od minuty 39:04 do minuty 41:09. protokół z rozprawy z dnia 20 czerwca 2016 roku, k. 66v akt sprawy).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w^f art. 32. 33. 39 i 40. jeżeli w* dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w^f ust. 1. przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A. nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to. czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nic było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości - wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat. ukończył 60 lat i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w zakładach pracy w okresach od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku, od dnia 10 czerwca 1977 roku do dnia 17 grudnia 1977 roku. od dnia 28 maja 1985 roku do dnia 28 lutego 1988 roku. od dnia 15 kwietnia 1991 roku do dnia 13 lipca 1992 roku. od dnia 1 czerwca 1995 roku do dnia 31 sierpnia 1995 roku. od dnia 1 września 1995 roku do dnia 2 grudnia 1995 roku oraz od dnia 1 marca 1998 roku do dnia 31 grudnia

1998 roku nie był kwestionowany przez organ rentowy Spornym pozostawał natomiast charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w wyżej wymienionych okresach tj. czy była to praca wykonywana w- szczególnych warunkach, czy też nie.

Organ rentowy zakwestionował świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez (...) Przedsiębiorstwo (...) w (...) S.A. ze względu na to, że stanowisko robotnika budowlanego, na którym był zatrudniony wnioskodawca nie zostało wymienione w' załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Nadto (...) Oddział w S. zakwestionował, aby wnioskodawca w pozostałych spornych okresach pracował w szczególnych warunkach, gdyż nie dysponował on świadectwami pracy na tą okoliczność.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresy pracy w warunkach szczególnych, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

W ocenie Sądu organ rentowy słusznie zakwestionował świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach sporządzone przez (...) Przedsiębiorstwo (...) w (...) S.A. na okoliczność pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach w okresie od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku. Zajmowanie stanowiska i wykonywanie obowiązków robotnika budowlanego nie implikuje bowiem prawa do uzyskania wcześniejszej emerytury. Zaznaczyć należy, że świadectwo wykonywania pracy w' warunkach szczególnych nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c.. gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 KPC, który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Istotne wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń zawartych w tym dokumencie muszą być zweryfikowane przy pomocy innych dowodów, których obowiązek naprowadzenia spoczywa ciągle na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 53/13). Strona odwołująca nie zgromadziła żadnego przekonującego materiału dowodowego na okoliczność wykonywania przez skarżącego w okresie od dnia 6 maja 1974 roku do dnia 3 maja 1975 roku obowiązków na stanowisku zbrojarza w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie są dla uwiarygodnienia tej okoliczności wystarczające zeznania samego wnioskodawcy, który stwierdził zresztą, że oprócz prac zbrojarskich dźwigał elementy ważące 150 kilogramów, co oznacza, iż nie świadczył pracy na stanowisku zbrojarza w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wnioskodawca nie posiadał świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych w pozostałych spornych okresach. To zatem na nim spoczywał ciężar wykazania, że taką pracę wykonywał. W ocenie Sądu, skarżący nie podźwignął ciężaru dowodu, w myśl art. 6 k.c. i nie wykazał, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres implikujący uzyskanie uprawnienia do uzyskania wcześniejszej emerytury. Ustalenia swe, w braku odpowiedniej dokumentacji pracowniczej, Sąd poczynił na podstawie zeznań powołanych w niniejszej sprawie świadków i samego ubezpieczonego.

I tak charakter wykonywanej przez skarżącego pracy w okresie od dnia 10 czerwca 1977 roku do dnia 17 grudnia 1977 roku, od dnia 15 kwietnia 1991 roku do dnia 13 lipca 1992 oraz od dnia 1 marca 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku. Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: R. W. (2), Z. B., R. W. (3). P. S. (2) i samego wnioskodawcy. Ze zgromadzonego materiału dowodowego ponad wszelką wątpliwość wynika, że oprócz wykonywania prac zbrojarskich, skarżący prznosił i dźwigał gotowe elementy, co stanowiło znaczną część jego obowiązków. Nie można zatem uznać,

że ubezpieczony wykonywał prace na stanowisku zbrojarza w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy podkreślić, że praca wykonywana w szczególnych warunkach nie może być zlepkiem, kompilacją czynności, nawet jeśli są opisane w oddzielnych punktach wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ostatecznie praca na stanowisku niewymienionym w wykazie prac wykonywanych w szczególnych warunkach nie jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, która uprawnia do wcześniejszej emerytury, choćby wykonywane były na tym stanowisku różne czynności przypisane pracom w takich warunkach, lecz na innych stanowiskach (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 3 września 2015 roku, sygn. III AUa 488/15). Konkludując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala uznać, iż wnioskodawca wykonywał w wyżej wymienionych okresach prace zbrojarskie w pełnym wymiarze czasu pracy. Negatywny wpływ na stan zdrowia wykonywanych przez wnioskodawcę prac nie ma wpływu na przyznanie uprawnień emerytalnych, albowiem zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą pracą w szczególnych warunkach jest tylko i wyłącznie

praca wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 roku, sygn. akt III UK 196/13)

Należy podkreślić, że prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym jest przywilejem w stosunku do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym. Tym samym przepisy regulujące nabywanie prawa do tego szczególnego świadczenia emerytalnego muszą być interpretowane ściśle, a ustalenia dotyczące faktu wykonywania pracy w warunkach szczególnych muszą być precyzyjne i nie budzące wątpliwości. Oznacza to w niniejszej sprawie niedopuszczalność dokonywania rozszerzającej wykładni przepisów dotyczących prac zbrojarskich i betoniarskich (wykaz A dział V pkt 4).

W dalszej kolejności Sąd uznał, że odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nic wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia skarżącego w szczególnych warunkach w okresie od dnia 28 maja 1985 roku do dnia 28 lutego 1988 roku w Zakładzie Produkcji i Usług (...) z siedzibą w Ł. na stanowisku zbrojarza. Jak stanowi art. 116 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Z przepisu tego wynika, że ciężar dowodu w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe spoczywa na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2001 r., II UKN 297/00, OSNP 2002/23/577). Ponadto reguły dowodzenia w procesie cywilnym (art. 232 k.p.c.) zobowiązują strony do wskazywania dowodów, z których wywodzą one skutki prawne. Zasada ta znajduje także zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania od decyzji organów rentowych. Oznacza to, że wszystkie obowiązki dowodowe w zakresie wykazania, że wykonywana praca w spornym okresie miała charakter pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, ze zm.) obciążają wnioskodawcę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 sierpnia 2014 roku, sygn. akt III AUa 2085/13). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd nie mógł zaliczyć do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładzie Produkcji i Usług (...) z siedzibą w Ł..

Nie można również uznać, iż w okresach od dnia 1 czerwca 1995 roku do dnia 31 sierpnia 1995 roku w Piekarni (...) oraz od dnia 1 września 1995 roku do dnia 2 grudnia 1995 roku w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowo Handlowym (...) wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę, o której mowa w wykazie A dział X poz. 11. Z zeznań świadków: S. O. i P. S. (1) jednoznacznie wynika, iż oprócz prac przy wypieku pieczywa skarżący wykonywał inne prace, które nie są zaliczane do prac szczególnych. Trzeba bowiem zaznaczyć, że w wydziale produkcji R. W. (1) świadczył nie tylko obowiązki piekarza piecowego. Pracował bowiem również przy stole. Tymczasem pracą przy wypieku pieczywa jest ciągła praca w wysokiej temperaturze, a zatem praca w bezpośredniej bliskości pieca, w stałym kontakcie z piecem piekarniczym, tj. wyłącznie piekarza piecowego. (tak por. wyrok SA w Łodzi z dnia 19 lutego 2014 roku, IIIAUa 924/13, LF.X; wyrok SA w Gdańsku z dnia 5 lutego 2013 roku, IIIAUa 1308/12 LEX).

Reasumując, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala zatem na poczynienie ustalenia, że wnioskodawca w spornych okresach wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Biorąc pod uwagę, iż wnioskodawca nie spełnił podstawowego warunku, od którego zależy przyznanie prawa do emerytury, a mianowicie nie wykazał 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, należy uznać że wydana przez organ rentowy decyzja jest prawidłowa, a zatem brak podstaw do uwzględnienia odwołania.

Z tych też względów. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na

podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.